

מ"י 3902/05/15 - מדינת ישראל נגד אהרן רמתי

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 3902-05-15 מדינת ישראל נ' רמתי

בפני
המבקשת
נגד
המשיב

כב' השופטת מרים קסלסי
מדינת ישראל
אהרן רמתי

ע"י ב"כ עוה"ד א. בן גביר

החלטה

מבוא

1. בפני בקשת המדינה על פי סעיף 48(10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") לאסור על המשיב למשך 90 ימים, עיסוק במקצועות הבאים: הוראה, רב משגיח, משפיע רוחני במדרשה או כל מוסד חינוכי אחר וכן ניהול מדרשה.
2. המשיב חשוד בהלבנת הון, העלמות מס, רישום כוזב במסמכי תאגיד וקבלת דבר במרמה. החשד הוא שקיבל מאות אלפי שקלים ממשרד החינוך וגורמי חינוך תורניים אחרים במגזר החרדי וזאת בעת שניהל באופן ישיר או עקיף מדרשת בנות, בלתי מוכרת על ידי משרד החינוך, בשם "באר מרים".
3. המבנה בו התקיימה המדרשה (רח' שאול המלך 24 י-ם) נסגר בשל היותו מבנה מסוכן בעקבות איתור חריגות בניה, חיבור מסוכן לגז וחשמל ותנאי תברואה ירודים (ראה **מב/12**). יובהר כי המבנה אינו שייך למשיב, אולם הוא זה ששכר אותו ממנו והיה שותף לתחזוקתו (הודעה שסומנה ביום 4/5/15 **מב/5**). בחומר החקירה עדות לפיה התבקשו הבנות לתרום מכספן ל"שיפוצים" (**מב/13** מיום 3/5/15) ועדות אחרת לפיה הבנות שילמו עבור השכירות וההוצאות וביתרה נשא המשיב (**מב/14** מיום 3/5/15).
4. כנגד המשיב עלו חשדות הנוגעים להתנהגות שאינה הולמת איש חינוך והשפעה בלתי הוגנת ומשמעותית על בנות המדרשה, הן התבטלו בפניו כאילו היו מהופנטות, פעלו במצוותו והתנתקו מבני משפחתן (ראה **מב/10**). כאמור, הבנות עבדו בחלק מהזמן על מנת להשתתף/לממן החזקת המקום. החשדות בענין זה לא הגיעו לכלל

חשד סביר לביצוע עבירה פלילית, הן משום שהבנות בגירות והן משום שבצד התלונות שהגיעו לידי המשטרה נחקרו בנות רבות שהכחישו כל התנהגות פסולה מצד המשיב. המבקשת טוענת כי היא ממשיכה לחקור, אך מבהירה כי חשדות אלו לא היוו הבסיס למעצרו של המשיב ועל כן אינם מהווים גם נימוק לאסור על המשיב לעסוק במקצועות הנ"ל.

טענות המשיב

5. המשיב מתנגד לבקשה וטוען בתמצית את הטענות הבאות:

- א. המשיב לא השתכר, לא ניהל מדרשה, הוא אינו מחזיק בתעודת רב או מורה, ובהעדר כל מקצוע אין לאסור עליו דבר. "**החינוך הוא נר לרגליו... מתוך אהבת ישראל ולא מתוך פרנסה**" (פרוטוקול עמ' 16 ש' 26). "**משפיע רוחני זה לא מקצוע**" (שם עמ' 17 ש' 12). המשיב מעוניין לחנך בנים ובנות.
- ב. התקופה המבוקשת ארוכה ואינה מידתית, נוכח הצהרת המבקשת כי החקירה תסתיים בתוך כ 30 ימים.
- ג. המוסד "באר מרים" ממילא נסגר והבנות התפזרו, כך שגם אם נטען לסכנה, כאמור בסעיף (10)48 לחוק המעצרים, הסכנה חלפה. מכל מקום, המשיב מסכים כי ייאסר עליו לנהל כל מדרשה שהיא.

תגובת המבקשת

6. המבקשת חוזרת על בקשתה וטוענת כדלקמן:

- א. המשיב ניהל המקום, הרצה, השפיע רוחנית על הבנות וקיבל כספים שלא כדין, כך עולה מחומר החקירה. אכן אין צורך בתעודת הוראה או רב כדי לעסוק בתחום אותו מבקשת המבקשת לאסור על המשיב.
- ב. המבקשת מוכנה להגביל האיסור של עיסוק כרב או משפיע רוחני לגבי נשים בלבד.
- ג. החקירה תימשך להערכתה עוד 30 ימים לפחות ולאחריהם תתקיים התייעצות עם הפרקליטות שתימשך מספר שבועות נוספים עד להחלטה אם יוגש כתב אישום.

דין והכרעה

7. מחומר החקירה עולה חשד סביר המגולם בראיות קבילות, למעורבותו הפעילה של המשיב בניהולה של מדרשת "באר מרים" ובהשפעתו על הנעשה במדרשה. הטענה כי המשיב לא קיבל כספים בכל הנוגע לפעילותו במדרשה אף היא נסתרת מחומר החקירה שהצטבר עד כה, לרבות מעדויות של אנשים המקורבים למשיב, ובוודאי שאינה עולה בקנה אחד עם המסמכים שהוצגו למשרד החינוך. לא היה במדרשה זו אדם אחר מלבד

המשיב על תקן "רב" או "משפיע רוחני", כפי שמקובל במוסדות מעין אלו. המשיב ואשתו יחד עם הגב' רחל חממי היו שותפים לניהול המקום, איש איש על פי חלקו.

8. היות שהמשיב כופר בכך שזהו "עיסוק" וקיימת לו חזקת החפות, הרי שטענות אלו רק מצדיקות היעדרות לבקשת המדינה. במה דברים אמורים:

הזכות לעיסוק הוגדר עוד מראשית המשפט במדינת ישראל - וכך נאמר בבג"צ בז'רנו נ' שר המשטרה (בג"צ 1/49):

"זכותו הטבעית של כל אדם לחפש מקורות מחיה ולמצוא לעצמו מלאכה המפרנסת את בעליה".

עם חקיקת

חוק יסוד:

חופש

העיסוק

ניתן לחירות

זו מעמד

חוקתי.

בחוק היסוד

סעיף 3

נאמר כי "

חופש

כל אזרח או תושב של המדינה זכאי לעסוק בכל עיסוק, מקצוע או משלח יד - הגדרה רחבה יותר שאינה בהכרח כוללת רק עיסוק המביא פרנסה, אולם כאשר נערך איזון בין זכות זו לבין אינטרס השמירה על בטחון הציבור או במניעת האפשרות לביצוע עבירות דומות, ההתייחסות לחופש העיסוק ולפגיעה בו היא בהיבט של פגיעה בפרנסת החשוד ובנזקים שייגרמו לו ולאילו התלויים בו. (ראה בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון ואח' סעיפים 28-30).

מכאן נובע כי כאשר ענין לנו באינטרס הציבור ובמניעת עבירות נוספות, כל עוד החקירה מתנהלת, אל מול מאווי נפש של המשיב, ההכרעה ברורה - אינטרס הציבור גובר.

לסיכום

9. לאור האמור לעיל, ולאחר שעיינתי בחומר החקירה ובטענות הצדדים, אני נעתרת לבקשה ואוסרת על המשיב לעסוק בתחומים הבאים:

ניהול במישרין או בעקיפין של מדרשה או כל מוסד חינוכי אחר, הוראה, רב משגיח, משפיע רוחני וזאת

למשך 70 ימים או עד הגשת כתב אישום, לפי המוקדם מבין השניים.

10. בענין רצונו של המשיב לחנך את עם ישראל על פי תפיסת עולמו, רשאי המשיב להגשים מאווים אלו, עם **בני** ישראל (גברים ולא נשים), וזאת אך ורק לאור הסכמת המבקשת לצמצום האיסור ולאזן בשל איזו קביעה הנוגעת לחומר החקירה שהצטבר ואשר מבחין בין נשים וגברים. בכל מקרה יובהר כי האיסור לנהל מדרשה בעינו עומד לגבי שני המינים, גם מכוח הסכמת המשיב.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ה, 25 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

זכות ערר כדין

מזכירות תשלח לצדדים.